

TẬP THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠ
SỐ 15 - THÁNG 11, 2023

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơ, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vân chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Tranh: **Minh Châu Virginia**

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 15 - THÁNG 11, 2023
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh
6. Trần Quốc Bảo - Virginia
7. Đỗ Bình - France
8. Mùi Quý Bồng/Kiều Mộng Hà
9. Nguyễn Vô Cùng
10. Nguyễn Thị Ngọc Dung/Tâm Minh
11. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 12-13. Trường Đình - United Kingdom
14. Mạc Phương Đình
15. Ngô Văn Giai
16. Đỗ Thị Minh Giang
- 17-18. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
19. Quang Hà
20. Lý Hiểu
21. Diễm Hoa
22. Phương Hoa
23. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
24. Vũ Hối
25. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
- 26-27. Githéa Hoàng Hy
28. Phan Khâm
29. Hoàng Song Liêm
30. Nguyễn Phú Long (1938-2023)/Phan Khâm
31. Tuệ Nga / Hà Thượng Nhân
32. Đăng Nguyên
33. Cao My Nhân
34. Kha Oanh
35. Kim Oanh - Úc Châu
36. Y Thy Võ Phú
- 37-38. Nhất Phương
39. Thủy Lâm Synh
40. Hương Cau Cao Tân / Bà Huyện Thanh Quan
- 41-42. Thanh Thanh/Ngọc An
43. Vương Thanh
44. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt / Phan Khâm
45. Nguyễn Mây Thu - France
46. Tuệ Trung Lê Trọng Dũng
47. Minh Thúy Thành Nội
48. Thy Lệ Trang/Lê Hữu Nghĩa
- 49-50. Song Hoa (Hoa Văn & Bùi Mỹ Hoa)

Ảnh: Minh Châu Virginia

THU TAO NGỘ

Từ giã Cali về thăm xứ lạ
Lòng nghe như rộn rã một thâm tình
Tuồng đầu đây xuân trào trên cánh lá
Và nắng xuân hội tụ giữa bình minh

Ta cảm xúc bởi bao niềm rung động
Xa cố hương người Việt vẫn xum vầy
Vui họp mặt vang giữa trời lồng lộng
Một mùa Thu Tao Ngộ nghĩa tình đây...

Duyên văn nghệ kết nên tình bằng hữu
Cổ văn chương tha thiết đến vô cùng
Đời phong ba thêm thác ghềnh mưa lũ
Lưu lạc xứ người lòng vẫn thủy chung

Xin cảm tạ đến những người bạn quý
Đã chung lưng xây dựng đẹp tình người
Mai tôi về sẽ thấy lòng phơi phơi
Nhớ những chân tình đã tới cùng tôi

Ta cạn chén mừng ngày vui tao ngộ
Dòng sông Seine nước vẫn lặng lờ trôi
Tháp Eiffel đèn rực trời thành phố
Ôi Kinh Đô Ánh Sáng đẹp tuyệt vời...

Mai ta về sẽ nhớ từng khuôn mặt
Ghi sâu vào trong khối óc lưu vong
Cho ngàn năm tình Việt Nam thắt chặt
Trang sử xanh lưu dấu giống Lạc Hồng

Xin trang trọng tri ân qua bút mực
Cảm tạ đời... đa tạ những tình thân
Góc trời Âu, một chiều Thu Tao Ngộ
Đậm tình người... làm tim mãi băng khuâng ...

nguyễn phan ngọc an

THU TAO NGỘ PARIS 2009

Hình 1 bên trái: N.T.Ngọc Dzung, Mạc Giao, Phong Thu, Lê Mộng Nguyên, x, Ngọc An, Nguyễn Thùy
Hình 2: Đỗ Bình, Vũ Hối, Nguyễn Thùy, Thúy Hằng, NT Ngọc Dzung, Mây Thu, Ngọc An

Ướt mùa

Trong những hình chụp lá mùa thu đẹp của anh, tôi thích bức hình này. Lá thu nâu, mưa đông trắng, hai mùa chạm vào nhau vỡ trong tôi một ngày *muộn màng lên phương bắc, lỡ hẹn với mùa thu, tháng mười em đến trễ, buồn vắng lá, thôi về.*

Ảnh đóng khung vài chiếc lá khô sót lại đầu cành, duyên dáng kiêu hãnh khoe nét cong cùng với những giọt nước đá ngưng đọng lưng chừng, đẹp như món quà kỷ niệm trân quý được trưng bày trong tủ kính. Bức hình làm chúng tôi nhớ lại một sáng thức dậy nhìn ra sân ngoài, choáng ngợp với cảnh thu vàng trong suốt rục lên một cách diệu kỳ. Ôi! Đẹp quá! Mùa đông năm đó đã chợt ghé qua rất sớm tặng mùa thu một cơn mưa pha lê lung linh đất trời.

Không biết năm nay mùa đông có về sớm trên đó nữa hay không nhỉ.

*Để đông ướp mùa thu cho em nhé
Nhấn người về ấp ủ lá yêu thương
Lá nâu khô trốn gió ngủ ven đường
Tháng mười đó, đốt lòng cho ấm lại.*

Ảnh: *Việt Bằng*

Ý Anh

Thôn Nữ Quê Tôi

Những nàng thôn nữ quê tôi,
Không son phấn, vẫn xinh tươi mặn mà.
Xuân thì óng ả thướt tha,
Hương đồng cỏ nội, thật thà dễ thương!

Nghè nông, một nắng hai sương!
Quanh năm chăm việc, ruộng nương hoa màu.
Trên đồng cạn, dưới đồng sâu,
Thời nào việc nấy, ngõ hầu chẳng sai.

Bao giờ cho đến tháng hai,
Con gái tát nước, con trai be bờ!
Be bờ giữ nước cho vừa,
Để ngâm ải đất, cày bừa khoan thai.

Ruộng cao, em tát gầu giai,
Ruộng thấp, em tát khoan thai gầu sòng.
Chờ cho lúa có đồng đồng,
Cày sâu cuốc bẫm, em không quản gì!

Vẫn yểu điệu, vẫn nhu mì,
Nhưng lao động giỏi, khác chi lực điền!
Tháng ba cấy lúa đồng chiêm,
Từng hàng giẻ mạ, tay tiên cấy đều.

Bón phân giữ nước cho nhiều,
Lúa mùa con gái mĩ miều đơm bông!
Nắng lên ửng cặp má hồng
Tiếng cười thôn nữ vui đồng quê tôi!

Ruộng đồng ơi!... Thôn nữ ơi!
Hình xưa bóng cũ, một trời nhớ thương!
Than ôi!... xương máu quê hương!
Sao nay thành những... công trường Đặc khu? (!)

Trần Quốc Bảo Virginia

NHỮNG TÀ ÁO QUÊ

Đông mới chớm giá băng tràn khắp nẻo,
Trên cành phong chỉ còn mảnh trắng treo.
Gió vi vút lá thu bay bay mãi,
Ngày trôi nhanh nhìn quê cũ thờ dài!
Thiếu nữ Việt như bà tiên diễm lệ
Hội về đây khoe sắc thắm tình quê.
Đôi mắt ngọc môi hồng hương da phấn
Đường hoa cong nét quyến rũ tuyệt trần.
Đêm diễm ảo ánh đèn màu lơ lửng,
Điệu nhạc vàng trầm bổng khúc hoan ca
Thơm dáng lụa bước thướt tha lộng lẫy
Hồn trong veo những tà áo như mây.
Đêm gợi nhớ khung trời quê xa vội,
Đường hồ khuya trắng xóa tuyết rơi rơi.
Đời viễn xứ sưởi tình quê bớt lạnh
Thương quê nghèo
vận nước vẫn mong manh!

ĐỖ BÌNH France

ĐÊM ĐÔNG

Rừng lóng lánh tuyết bay bay huyền ảo
Trắng pha lê ngậy ngát giắc chiêm bao.
Bên bếp lửa bập bùng mang hương ấm,
Làm sao em thấu cảm nỗi đau thắm?!
Màu hạnh phúc mong manh như nắng lụa
Mảng thời gian cũng tựa chiếc bóng qua.
Thế kỷ mới thêm chuỗi đời đói khổ
Mùa thu đi bỏ lại mấy cành khô!
Đêm gió tuyết từng nẻo về buốt giá
Đường Paris góc tối cảnh không nhà
Kẻ khốn khó, người giàu cùng chung lối,
Vĩa hè khuya nương tạm bước đơn côi.
Đời say tỉnh, được thua đều sống vội
Sacré Cœur tuyết phủ trắng ngọn đồi.
Vẳng trong gió lời kinh cầu xa thẳm
Mảnh bom rơi đêm sa mạc mù tăm
Miền đất thánh rục hận thù vết đạn
Súng rền vang bày se sẻ tan đàn!
Ôi chiến tích, tình yêu và bóng tối
Bài thơ hay cũng là áng phù vân?
Hai tay hứng những chùm hoa tuyết đọng
Bông hoa trời một thoáng vẫn hư không!

ĐỖ BÌNH France

THU ĐẾN BÊN TÔI

Thu đến bên tôi, thả lá vàng
Chiều phai, nắng nhạt bám thời gian
Bên hiên hoàng cúc reo theo gió
Rặng liễu u sầu như chịu tang

Thu đến bên tôi, dạo khúc buồn
Mây còn bàng bạc chút hơi sương
Lá nằm úp mặt, đang hờn dỗi?
Mưa rót dùm ai những nhớ thương

Thu đến bên tôi, nhẹ thở dài
Tóc ai hong gió lá rơi bay
Có chàng đắm đắm nhìn mây trắng
"Vân tưởng y thường"... vương mắt cay!!!

Thu đến bên tôi, lẳng lặng... im
Một trời thương nhớ ủ trong tim
Lá rơi phơi đắp vàng ngôi mộ!!!
Chôn chặt hồn đơn khếp nỗi niềm...

Thu đến bên tôi, vai tựa vai
Chung nhau cùng dạo bước sen hài
Đôi mơ, thơ dạo cùng thi sĩ
Tim nở hoa tình, men ướp say

Thu đến bên tôi, chẳng nói chi
Mắt chau lệ đọng ướt rèm mi
Ời kia! Chàng cũng như thu đó
Đâu muốn tôi sầu... khi biệt ly!!!

Kiều Mộng Hà 9/22/2023

NGÀY EM TRỞ LẠI

Họa

Trở lại thăm tôi, em, áo vàng
Ráng chiều thắm đượm cả không gian
Đôi tà lá lướt theo chiều gió
Trong tôi vang khúc nhạc tình tang

Những ngày vắng em, buồn thật buồn
Nhìn qua cửa sổ sáng tinh sương
Tôi đã làm gì, em giận dỗi
Làm gì để em hết yêu thương?

Để tôi trần trở suốt đêm dài
Cuộc tình không cánh đã xa bay
Yêu đương giờ chỉ là tay trắng
Lệ nhòa trong khóe mắt cay cay

Em không có đây, im quá im
Nỗi sầu lan tỏa khắp ngăn tim
Tình yêu chôn kín vào trong mộ
Tiếc nuôi, thương đau, trọn một niềm

Ngày ấy cùng nhau vai sánh vai
Gót son vườn mộng đỏ chân hài
Anh ước sao mình là nghệ sĩ
Tranh, nhạc, thơ, dệt khúc mơ say

Em trở lại, ôi hạnh phúc chi
Lệ mừng trào đẫm ướt bờ mi
Chiếc áo vàng em mang ngày đó
Gột sạch trong tôi sầu chia ly.

Mùi Quý Bồng 09/30/2023

ĐÊM THU

Sương thu mấy lớp phủ vai gầy
Xác lá u hoài rụng đó đây
Trận gió vô tình chưa lắng dịu
Niềm đau lạc xứ lại dâng đầy
Hồn say vụn nẻo chưa thành giấc
Bóng ngả bên đời đã xế tây
Bi cảm đêm thu rừng lá đổ
Nghe lòng tơ tả cuối chân mây
nguyễn vô cùng
(trích thi tập “Trông Vời Cổ Quốc”)

HỒN THU

Chiều thu hiu hắt, nắng phai dần
Tuổi hạc thên thang với bút văn
Chiếc lá vàng rơi lòng lãng đãng
Cánh hoa hồng rụng bước tần ngần
Hồn thơ man mác dòng thanh thủy
Ý nhạc băng khuâng ánh cảm vân
Tri kỷ đổi trao niềm cảm xúc
Thở than tâm sự, ấm đôi phần.

N.T. NGỌC DUNG

TIẾNG LÒNG

Lỡ kiếp sa chân chốn bụi trần
Tiếng lòng tạm gửi áng thơ văn
Điệu vắn réo rắt gieo hoan lạc
Ý tứ thanh tao gợi sáng ngần
Không nguyện ái tình phô thắm sắc
Chẳng tham danh vọng bước thanh vân
Luân hồi cõi thế mong mau dứt
Thoát cảnh trầm luân vẹn mọi phần.

TÂM MINH

ĐÊM NAY EM KHIÊU VŨ

(Cảm tác từ phim “Khi người ta yêu nhau”)

Anh,
Em không vì anh mà buồn đâu nhé,
Chẳng vì thất tình mà em quy lụy,
Đêm nay em khiêu vũ,
Đời còn có những cuộc vui,
Điệu Chachacha đang gọi mời,
Em vừa nhảy vừa mỉm cười thanh thản.
Chachacha em bước nhẹ nhàng.

Anh,
Em không vì anh mà khóc đâu nhé,
Anh đâu có uy lực đến thế,
Nước mắt em chỉ rơi,
Cho những chuyện ý nghĩa trong cuộc đời,
Em không phí công theo đuổi một người,
Một tình yêu em biết là vô vọng...

Đêm nay em khiêu vũ,
Em nhảy nhót,
Khi cúi người xuống,
Khi bật người lên,
Hất tung mái tóc rối,
Xếp bằng hai đầu gối,
Em không biết mỏi,
Điệu Samba vui tươi,
Theo điệu nhảy lòng em tung bừng mở hội,

Anh,
Em không vì anh mà hận đời đâu nhé,
Lòng em sẽ mở,
Tình đời rộng biết bao,
Em sẽ quên mau,
Người đàn ông vô tình lạnh nhạt,

Đêm nay em khiêu vũ,
Điệu Rumba của tình yêu lãng mạn,
Em chuyển động người,
Đầy nữ tính và duyên dáng,
Em có quyền ước mơ một chuyện tình khác,
Một người nào đó sẽ yêu em,
Chân chứa ân tình như em đã yêu anh.

Anh,
Em không vì anh mà tuyệt vọng đâu nhé,
Dù anh là người mà em ngưỡng mộ,
Muốn trao gởi cả trái tim,
Em đã hiểu ra trong mắt anh không có bóng hình em.
Nên tự nguyện lùi bước,
Thà em là người bỏ cuộc,
Còn hơn là người tình thua...

Đêm nay em khiêu vũ,
Em nhảy điệu Tango,
Trong tiếng nhạc quyến rũ và say đắm,
Từng bước ngắn,
Quay đầu nhanh,
Em sẽ vui dù không có anh.

Đêm nay em khiêu vũ,
Quay cuồng như giông tố,
Hay lả lướt dịu mềm như nhung lụa,
Kiểu nhảy nào,
Em cũng nhiệt tình và sôi động,
Giữa cuộc vui này,
Giữa đám đông này,
Giữa nhân gian này,
Chẳng lẽ em không quên được một người?!

Nguyễn Thị Thanh Dương

Em và Cảnh Sen Đá

áo em xinh màu sen trên khung gió
môi em hồng vẽ đẹp nét quê hương
anh tha thần lạc vào hồn hoa cỏ
chợt mơ màng như cánh nhạn bay khuya

hỏi em nhé Liên Đài trên vai mỏng
có cho anh làm ngọn gió vấn vương
để dáng hoa điểm trang nhiều say đắm
cuối mây trời, anh tìm thấy niềm thương

màu áo sen gọi nỗi niềm xa xứ
ánh dịu dàng trong đôi mắt tâm tư
thơ anh nhỏ cũng triền miên tình tự
em có thương nghìn chữ nhớ vâu quanh

tóc em bay như cành sen khoe áo
ngờ ngẩn anh cũng thao thức đón chờ
đóa yêu thương đang trở cảnh ước nguyện
mời em vào hôn khẽ trên nhánh thơ

thoảng hương hoa, áo Liên Đài nhưng nhớ
anh mong chờ em mở cánh cửa thương
chiều dần xuống, gió nồng nàn trao gửi
sẽ khi nào em cho anh nắm tay

chiều bên ấy mưa có về soi bóng
anh nơi này chan chứa giọt tương tư
trao đến em vần thơ trong gió mộng
nụ hôn nồng xin khép nhẹ vào mơ

Trường Đình

UK, sương mù già 2023

+ **Sen Đá:** Còn gọi là cây Hoa Đá, tiếng Hán là Liên Đài, tiếng Anh là Succulent, có khoảng trên 60 họ, 400 giống loại và màu sắc khác nhau, phát triển mạnh ở các vùng Nam Mỹ, Mexico, châu Úc và châu Phi.

Cây Sen Đá mang nhiều ý nghĩa về phong thủy theo quan niệm Á Đông, biểu trưng cho sự bền chặt, vững vàng, tình nghĩa ấm yên không thay đổi với thời gian. Sen Đá cũng có nhiều ý nghĩa biểu trưng cho sức sống mãnh liệt, sự bất diệt của tình yêu thương, sự kiên cường phấn đấu để vươn lên trong cuộc sống.

Theo quan niệm Á Đông phong thủy, cây Sen Đá được trưng bày trong nhà sẽ đem đến cho gia đình sự bình an may mắn, điềm lành chở che, bởi các cánh hoa Liên Đài được xếp bên nhau giống như những đài sen mà ngài Bồ Tát Quán Thế Âm thường hay ngồi tĩnh tọa.

Đối với các giới trẻ, Sen Đá có nhiều ý nghĩa về tình bạn bền chặt, niềm yêu thương thân ái bắt tay, sự giúp đỡ hỗ trợ cho nhau những khi hoạn nạn, giống như hình ảnh những cánh hoa Liên Đài đan sát bảo bọc cho nhau trước gió mưa ngày tháng.

Khi chiếc lá Liên Đài rụng khỏi thân cây sẽ nảy chồi và mọc thành cây mới. Quà tặng cây Sen Đá cho bạn bè và những người thân thương luôn đi kèm với những mong ước chúc tụng cho sức khỏe đẹp, sự yên ấm an bình, tình cảm bền chặt dài lâu.

Loài Sen Đá có đủ mọi sắc thái và thể dạng phù hợp với 5 cung mệnh trong ngũ hành (Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ). Những loài Sen Đá xinh xắn và lạ mắt được nhiều người ưa chuộng để trưng bày trang trí trong nhà, đặc biệt nhất là Sen Đá Hoa Hồng, Sen Đá Nâu, Sen Đá Tím, Sen Đá Ngọc Bích, Sen Đá Móng Rồng, Sen Đá Đô La, Sen Đá Viên Lửa, Sen Đá Chuối Ngọc, Sen Đá Tai Thỏ, Sen Đá Kim Cương, Sen Đá Dạ Quang, Sen Đá Lá Thơm, Sen Đá Mận Đỏ, Sen Đá Trúc Xanh, Sen Đá Vân Mai, Sen Đá Nhật Nguyệt và Sen Đá Phật Bà.

GIỌT ĐẰNG

*hôm nay thơ bỏ nhà đi vắng
ta uống cà phê với chút buồn
chữ nghĩa nằm yên trong đáy cốc
mảnh tình phơi nắng cũng khô luôn*

*ta cảm ngỡ ngác cho vào cốc
chiếc cốc màu đen chẳng thấy gì
đầu lưỡi tê tê đau tiếc nhớ
chữ sầu năm trước cũng vu quy*

*người không về lại thơ làm nũng
chẳng chịu cho ta một vố về
nắng héo buồng tim vàng mỗi lúc
muống đường làm đắng giọt cà phê*

*bao năm lưu lạc cùng cô độc
giọt đắng chưa làm chết được ta
câu hát mẹ ru cho máu chảy
luân lưu sầu thấm một quê nhà*

Mạc Phương Đình

TÌNH NHƯ SƯƠNG KHÓI

(Tặng cô bạn học cũ)

*Em đi cảnh cũng thấy buồn
Bến phà Châu Ổ mây nguồn lặng tanh
Trời hè ngọn ánh mây xanh
Xôn xao nắng hạ lá cành tơ vương.*

*Em đi bỏ lại phố phường
Quạnh hiu lối cũ mù sương núi đồi
Những thu nhìn lá vàng rơi
Nhớ sao là nhớ một người tôi mong.*

*Bước chân về lại non bồng
Tìm đâu cho thấy dáng hồng trong mơ
Sợi dài, sợi ngắn giăng tơ
Giọt mưa ướt sũng đôi bờ đó đây.*

*Em đi bỏ lại nơi này
Đông sang xuân đến mai gầy kém xanh
Chiều buồn ngọn gió băng khuâng
Nghe em bước nhẹ nói lời yêu thương.*

*Ta còn một chút hương thầm
Bài thơ dang dở điệu vẫn chưa hay
Thôi thì gửi gió cùng mây
Tình như sương khói thoảng bay giữa trời.*

NGÔ VĂN GIAI (1972)

MỖI NGÀY VUI SỐNG

Sương buổi sáng còn đọng trên cành lá
Nụ hoa cười chào đón nắng vàng lên
Xin Ông Trên ban ngày mới bình yên
Tạm quên những khó khăn phiền toái.

Hạnh phúc phải chăng vui với hiện tại
An hưởng những gì Thượng Đế ban cho
Lòng thanh thản không vướng bận buồn lo
Bởi tất cả đã có Ngài lo liệu.

Dòng sông nào đã đưa tôi ra biển
Chiếc thuyền con chèo chở những tâm hồn
Đang ao ước đến bờ bến tự do
Đi tìm kiếm tương lai hằng mong đợi.

Trong đêm tối tôi không hề sợ hãi
Vì biết rằng đời chẳng phải cô đơn
Ngài là Đấng sẽ mãi mãi ban Ông
An ủi đỡ nâng khi nào nguy hiểm.

Ngài đã khiến sóng lặng yên trên biển
Bão táp phong ba rồi cũng qua đi
Tôi sống vui đời chẳng ngại gian nguy
Vì thâm biết Ngài luôn luôn che chở.

Đỗ Thị Minh Giang

To Celia

*Drink to me only with thine eyes,
And I will pledge with mine;
Or leave a kiss but in the cup
And I'll not look for wine.
The thirst that from the soul doth rise
Doth ask a drink divine;
But might I of Jove's nectar sup,
I would not change for thine.*

*I sent thee late a rosy wreath,
Not so much honouring thee
As giving it a hope that there
It could not withered be;
But thou thereon did'st only breathe,
And sent'st it back to me;
Since when it grows, and smells, I swear,
Not of itself but thee!*

Ben Jonson (1572-1637)

Gửi Celia

*Mắt em cạn chén đủ say
Mắt ta cũng cạn ly đầy mừng em;
Nụ hôn em thật dịu mềm,
Xin em lưu vết môi trên ly này.
Thế là ta đủ ngất ngây,
Rượu tiên mời nửa hồn đây chẳng màng:
Rượu ngon, mật ngọt thiên đàng
Để gì đổi nụ hôn nàng tặng ta.*

*Một vòng hồng kết muôn hoa
Tôn vinh vừa tặng làm quà em yêu
Mong hoa luôn mãi mỹ miều
Cánh phôi thắm sắc, hương gieo khuê phòng,
Xin em đặt nụ hôn nồng
Rồi em trao lại vòng hồng cho ta
Hoa kia dù có mận mà
Dù sau hoa nở hương nhà lan xa
Ta thể nào thiết hương hoa
Một khi em đã trao ta hương tình.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao (chuyển ngữ)

Leisure

What is this life if, full of care,
We have no time to stand and stare.
No time to stand beneath the boughs
And stare as long as sheep or cows.
No time to see, when woods we pass,
Where squirrels hide their nuts in grass.
No time to see, in broad daylight,
Streams full of stars like skies at night.
No time to turn at Beauty's glance,
And watch her feet, how they can dance.
No time to wait till her mouth can
Enrich that smile her eyes began.
A poor life this if, full of care,
We have no time to stand and stare.

William Henry Davies (1871-1940)

Thú Nhân

Đời người nghĩa lý gì đâu
Khi lòng dâng mỗi cảm sầu chứa chan
Mà ta lại vội lại vàng
Chân không dừng lại bên đàng ngắm trông
Cừu bò xa tấp trên đồng
Tàn cây ta đứng ung dung lòng người.
Khi qua rừng lúc dạo chơi
Chẳng nhìn, chẳng ngắm
cảnh đời thênh thang
Kìa bao chú sóc rộn ràng
Giấu muôn hạt dẻ dưới làn cỏ xanh.
Giữa ban ngày dưới mây thanh
Chẳng nhìn suối vắng long lanh sao ngàn
Tựa màn đêm đẹp vô vàn
Một vòm tinh tú mệnh mang giăng trời.
Không thời gian thật thành thời
Ngắm nhìn khoe mắt tuyệt vời giai nhân
Gót sen xinh xắn bội phần
Du dương khiêu vũ bước gần bước xa.
Không chờ nàng hé miệng hoa
Điểm thêm đôi mắt kiêu sa nụ cười.
Chao ơi tẻ ngắt cuộc đời
Khi lòng hứng khởi đầy vui ý tình
Mà ta chao đảo thân mình
Không dừng chân ngắm tươi xanh đất trời.

Tâm Minh Ngô Tằng Giao (chuyển ngữ)

Trở lại Paris

Cảm tác từ “Em đã trở lại Paris”
của nhà thơ Kim Thành

“Anh, em đã trở lại Paris,
đi giữa mưa gầy tháng bảy”*
Vợ chồng Ngâu chia tay
để có ngày gặp lại
Riêng em thì mãi không...

Em bước đi
một mình, một bóng.
Vàng vớ đèn khuya thắm lặng cúi đầu.
Mưa gió chạy dài phố vắng.
Thương nhớ lấp đầy tim cô.
Đêm nghe tiếng lá buồn rơi,
em cứ ngỡ bước anh về trước ngõ.

Anh, em đã trở lại Paris,
một mình, đối bóng.
Gió vẫn thổi qua Khải Hoàn Môn lồng
lộng.
Tháp Eiffel đứng ngóng chiều tà.
Em gọi hồn em với nỗi xót xa
lên đỉnh tháp để tìm anh đâu đó...
Về đây anh
nương vào cánh gió,
cho em say cơn huyền mộng trùng
phùng.
Về đây anh, cùng em
dạo bờ sông Seine
nhìn dòng nước chảy
mà đếm thời gian mấy mùa chung bóng,
ngồi bên nhau nghe sóng kể thầm thì...

Anh, em đã trở lại Paris
một mình, chiếc bóng.
Mưa gầy, phố rộng.
Rừng sâu lệt nóng hoen mi.
Anh hỡi - người tình si -
Anh, bây giờ có biết
mất anh rồi em chẳng thiết gì hơn!
Em như con ốc cô đơn
giữa biển đời bao la vô tận.

Paris. Anh yêu ơi!
Mưa phùn và gió lạnh.
Chợt thấy thèm hơi ấm một bờ môi ...

Quang Hà

* Thơ Kim Thành

Giọt Mưa Ngâu

*Tình tang bậu đã bước qua cầu
Bóng ngả nắng tà chẳng thấy đâu
Hiu hắt heo may vàng lá cỏ
Lỡ làng duyên nợ đắm dòng châu
Mơ nghe ai hát vang đồng nội
Ngỡ thấy người về viếng bãi dâu
Tháng bảy đưa linh, bình cốt lạnh
Trầm nhang khói quyện giọt mưa ngâu.*

Lý Hiểu

DIAMANT

Voyageur de l'infini
Tu poses et reposes regard en égard
Dans ta gloire, meneur de vie
Tu tournes et cours de phrases en larmes.
De type d'homme fouillant la terre
Un amour d'enfer dans les ténèbres
Jusqu'au mec volant le ciel
Bonheur de paradis et d'en servir.
Tu souffres de nature, gouffre de palme
Tu sombres de vie et tu éblouis
Tu détruis en folie et tu construis
Oh ... oh, DIAMANT.
Tu ressors des batailles et tu en sors
Tu embellis des amours et tu retires

Comme tu as changé au fil de ton sort
Oh ... oh, DIAMANT.
Poseurs de temps en temples
Tu descends et reprends bagage en gage
Dans le monde déposant tes cendres
Mais tu meurs point, la mort dans l'âme.
De femmes nues en robes de saphir
Tu sors avec elles des nuits sans remords
En putains sur trône tu les a mises
En guise de ta foi sans loi ni sort.

Diễm Hoa

(Traces d'amour)

Cỏ Thơm Mừng Lễ Tạ Ơn

CỎ THƠM mừng Lễ Tạ Ơn đời
VĂN HỌC Việt nhà trải khắp nơi
Cúc thắm chào sương loang búp mở
Lá vàng nương gió chuyển hồn rơi
Thơ giảng vườn nội tâm hừng sáng
Chữ quyện trùng dương ý rạng ngời
Chúc hết nhà nhà vui hạnh phúc
Yêu thương sẽ đến với muôn người

Phương Hoa – OCT 27, 2023

Hoa Gió Hòa Thơ

Dáng duyên hoa cợt gió chao mình
Búp lẳng lơ cười vẻ nghịch tình
Cánh thắm tỏa quang ngời rạng rỡ
Nụ hồng bừng sáng ánh lung linh
Sóng thơ cuồng chảy, thơ kiều mị
Ý nhạc trào dâng, nhạc điểm tình
Man mác triền non lan tím nụ
Mây ngàn lờ lợt nét dung xinh

Phương Hoa – OCT 27, 2023

MỘT BÀI THƠ THU

*Tôi bước cho chân thêm dấu đời,
Lại mùa Thu nữa lá vàng rơi
Ngắm nhìn xác lá trên sân cỏ
Chợt thấy hồn mình lấm tả toi...*

*Tôi bước theo mùa nắng với mưa,
Đã vàng chân tóc gió đông đưa
Còn bao mùa nữa nào đâu biết
Một kiếp phù du được mấy mùa?*

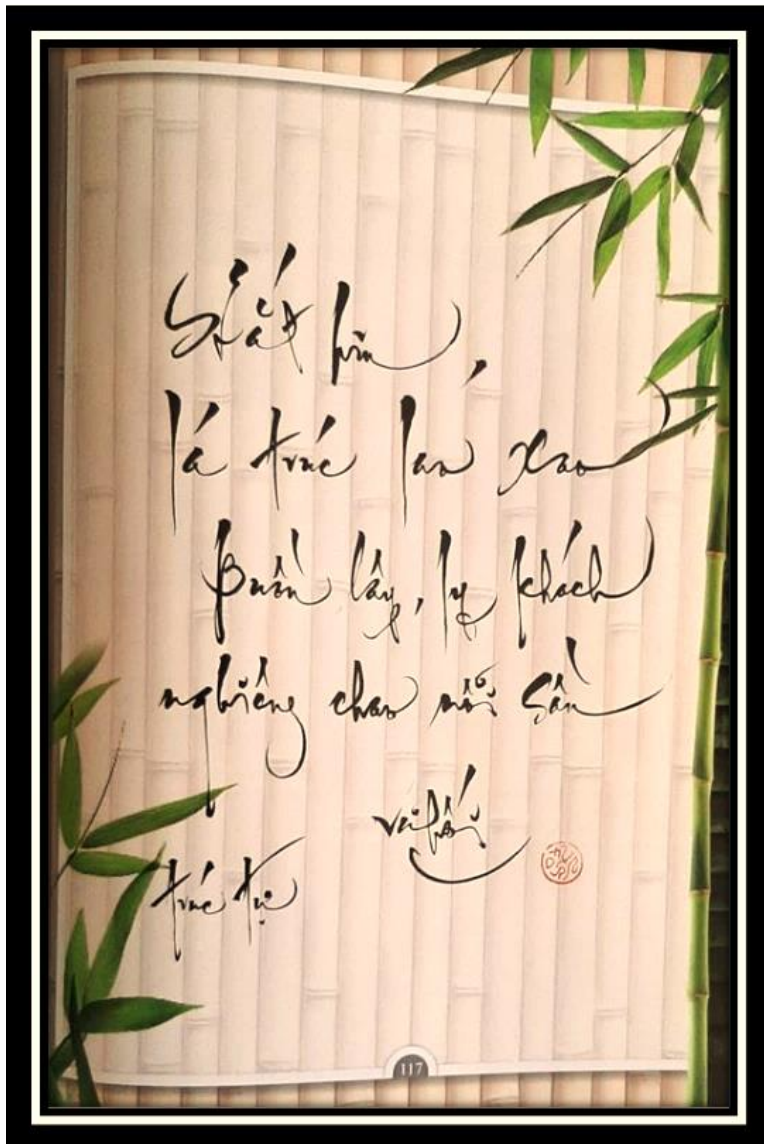
*Tôi bước lần theo lối cỏ xanh,
Sương mai đọng giọt chiếu long lanh
Tôi thắm mơ đến đời vương giả
Trên lối kim cương bước độc hành!*

*Tôi bước đường quen mỗi sớm mai,
Hồn thơ như đã phát phơ bay
Nhìn từng chiếc lá lang thang rụng
Muốn níu thời gian lại một ngày!*

*Tôi bước đôi chân cứ bước đều,
Hồn tôi bay bổng lá bay theo
Mùa Thu có lá vàng sân cỏ
Tôi có bài thơ Thu quạnh hiu!*

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

(10/21/2023) Seattle, WA.

Thơ & thư họa: **Vũ Hối**

MỪNG THU HỘI NGỘ

Bạn ơi thoảng đã mười năm?
Không gian cách trở xa xăm biển trời!
Tuổi xanh nay đã xa vời
Nhớ bao kỷ niệm một thời bên nhau.

Thời gian thấm thoát qua mau.
Mười năm không gặp nhớ nhau đậm đà!
Cuộc đời sóng gió đã qua.
Nơi quê hương mới chúng ta vui hòa.

Cháu con xum họp một nhà
Tình xưa nghĩa cũ mặn mà yêu thương.
Nửa đời viễn xứ tha phương?
Lòng luôn vương vấn quê hương u hoài!

Số người vận nước an bài?
Chia ly đoàn tụ ngắn dài tùy duyên?
Niềm vui nỗi nhớ triền miên!
Cỏ hoa đượi nắng ngoài hiên Thu vàng.

Bình minh chim hót rộn ràng!
Mười năm tái ngộ ngỡ ngàng thực không?
Dù cho bão táp mưa giông!
Mùa thu đậm thắm sẽ không phai mờ!

Hai châu Úc Mỹ đâu ngờ?
Những điều mong ước đợi chờ duyên may!
Những giờ vui sướng đêm nay!
Mừng Thu hội ngộ tay trong tay người!

Hình bao nhiêu bạn vui cười
Hợp mặt kỷ niệm tháng mười khắc ghi!
Ngày vui để có mấy khi
Tuổi vàng hỏi bạn ước chi bây giờ?

Đêm Thu trăng lặn sao mờ!
Gặp người tri kỷ ai ngờ được đâu?
Ân tình luôn mãi đậm sâu!
Bắt tay tạm biệt với câu hẹn chờ!

Thái Hưng/PGH

*Mén tặng quý bạn đến từ Úc Châu!
Mùa Thu vàng thắm 2023*

Ngơ Ngác Mùa Thu

Chiếc lá đầu thu ngơ ngác rơi
Quay tròn trong nắng hạ chơi vơi
Có con sóc nhỏ buồn ngưng nhảy
Đứng lặng nhìn thay đổi đất trời.
Ngơ ngác đàn chim ngưng tiếng ca
Bàng hoàng ái ngại giải mây xa
Chuyển qua sắc xám đen u ám
Cho nắng chiều xuyên nhuộm tím vàng.
Ngơ ngác tâm tình bỗng nhớ ai
Nghe đầu lạnh lạnh gót tiên hài

Tóc mai gió ngược giăng bờ mắt
Cho kẻ trần phàm mãi đắm say.
Em có cảm chằng ngơ ngác buồn
Len về lén cuộn chút sầu vương
Cho tình man mác dâng vô cơ
Tràn ngập tâm tư chẳng cội nguồn
Như một con nai ngơ ngác nhìn
Chiều rơi lạnh lạnh buốt con tim,
Quay về quá khứ tìm ai đó
Níu lựa sương thu gói chuyện tình.

Githéa Hoàng Hy Thơ Thu 2023

Hoàng Bào

Mùa đã thay màu sắc
Trời xanh mây trắng bay
Hoàng bào choàng cây cỏ
Buồn vương theo heo may.

黄栌 红遍大地 /2023

Giữa Hoàng Hư

Trăng Trung Thu

Trăng thu lồng lộng sáng
Soi trần gian đêm rằm,
Tuy xa nhau vôi vọi
Cùng nhìn chung chị Hằng

Giữa Hoàng Hư
Trung Thu 2003

黄栌 红遍大地

Em họ
học bất biết xa
Ghé liền hoa Quán
nồng trà mạn Sen
Tràng bán
thời mùa nước lên
Mùi hương
dan diu vào đêm hẹn hò
Phan Khâm
Vũ Hối

Thơ: **Phan Khâm** – Thư họa: **Vũ Hối**

TIẾNG GỌI XA XĂM

Hỡi dòng sông thơ ấu của ta ơi!
Tuổi thần tiên, ta... chiều chiều tắm gội
Từ xa xăm còn ngân vang tiếng dội
Chập chờn hoa tím lục bình trôi...
Con đê nhỏ đôi bờ nghe sóng vỗ
Khoảng trời xanh vi vút sáo diều trong.
Đò dọc, đò ngang dập dờn bến đỗ
Vòm tre non bay khói ẩm hoàng hôn.
Hỡi dòng sông in bóng ta tuổi đại
Cánh đồng vàng bát ngát vụ chiêm xuân
Khu vườn cũ bồi hồi chim cu gáy,
Lũ chuồn chuồn, bầy bướm bướm trong sân.
Nước ao nhỏ hương sen còn vị ngát,
Giếng đầu làng còn rợp bóng đa xưa;
Ổ rơm mới còn thơm sau mùa gặt
Giấc ngủ hồng kéo kẹt võng ai đưa?
Ôi tóc biếc, tuổi thần tiên vỗ cánh
Hỡi dòng sông thơ ấu của ta đâu?
Ta đốt lửa, sưởi từng đêm giá lạnh
Lục bình trôi hoa tím ngát giang đầu

HOÀNG SONG LIÊM

CHIỀU, TIÊU ĐIỀU, YÊU NHIỀU

Nhà vắng thăm nhau giữa buổi chiều
Ngoài vườn mưa ướt mấy tàu tiêu
Tâm tư bày giải không còn chuyện
Lòng dạ phơi ra đã đủ điều
Cảnh có vui gì mà đối thoại
Tình đâu buồn lắm hãy thương yêu
Hãy làm kỷ niệm cho mai mốt
Kẻo lúc xa xăm lại nhớ nhiều.

NGUYỄN PHÚ LONG

DUYÊN NỢ KIẾP NÀO

Họa

Về tây bóng ngả mặt trời chiều
Biên giới bên cầu vọng tiếng tiêu
Nhớ chuyện dặn dò ghi mấy chữ
Quên câu trách cứ nói đôi điều
Dứt đi không khỏi niềm thương nhớ
Xóa mãi vẫn còn cảnh dấu yêu
Duyên nợ kiếp nào chưa trả hết
Thâm thâm nhiễm nhiễm đờn đau nhiều.

PHAN KHÂM

HẠT BỤI VÔ THƯỜNG

Ta đem thơ ra vườn gió
Thả thơ lên chín tầng không
Thơ bay thơ không trụ xứ
Hương thơ tám hướng bênh bồng

Nguyện lòng xa rời ngũ trược
Kiếp đời, còn mất có không
Giữ gì! Theo ta vọng tưởng
Trăm luân mãi chốn bụi hồng

Thơ bay ra sông ra biển
Thơ vui cỏ nội hương đồng
Gió lành ngát hương thanh khiết
Thành thơ thơ vào hư không

Còn ta đứng trong vườn gió
Như nhiên Mây, Gió chuyển vòng
Giữa không gian vùng tịch tịnh
Sát na chợt ngộ Sắc, Không

Ta nhìn trời cao thăm thẳm
Ta nhớ biển rộng mênh mông
Một vòng, một vòng ảo giác
Nơi về, Rồi cũng là Không

Thơ trải lòng ra sông biển
Thơ giữa đất trời mênh mông
Phải thơ như là hạt bụi
Hạt bụi Vô Thường Sắc Không.

Tuệ Nga

MUÔN ĐỜI LÀ KHÔNG

Họa

Chút gì trong tiếng gió
Chút gì trong khoảng không
Rượu buồn khơi sầu xứ
Gió thu mái tóc bồng

Thế nào là thanh trược
Thế nào là có không?
Có không đều vọng tưởng
Chỉ riêng yêu màu hồng

Ta từ xa sông biển
Ta từ xa ruộng đồng
Một chút tình tình khiết
Biết có còn đây không?

Chiều nay trong tiếng gió
Địa cầu quay mấy vòng?
Có chút gì thanh khiết
Trong thơ người phải không

Thơ người xa thăm thẳm
Lòng người rộng mênh mông
Biết đâu là bến Giác
Để quên mình hư không?

Hư không với sông biển
Bên lâu đứng ngó mông
Còn gì trong hạt bụi
Có, Muôn Đời là Không.

Hà Thượng Nhân

LỖI NHỊP TÌNH THU

Tôi đi trong nắng Thu vàng nhạt
Lòng nhớ băng khuônang một góc trời
Nơi đó có người em gái đợi
Mong chờ hình bóng nơi xa xôi.

Thu này là đã bao Thu nữa
Vẫn còn chia biệt ở đôi nơi
Tôi đi trong gió Thu lành lạnh
Nghe thấm hồn đau ở cõi người.

Thu đến Thu đi trời đổi khác
Lòng người cứ mãi nhớ khôn nguôi
Người em mang dáng hồn Thu cũ
Cứ mãi mê buồn theo lá rơi.

Xin lỗi người em nơi cố quốc
Chờ nhau Thu nữa bao Thu rồi
Lá vàng rơi rụng bao nhiêu chiếc
Là trái tim tôi nhịp rồi bời.

Maryland, Thu 2023

Đăng Nguyên

(Trích thi tập “Đã Khô Dòng Lệ”)

MẶT TRỜI CHIỀU

Anh về phương tây đợi
Xem thử mặt trời chiều
Có trốn sau rặng núi
Hay rớt xuống trùng khơi

Nhưng, em không rong chơi
Như mặt trời lấu lỉnh
Giọt tà dương lóng lánh
Chiều mờ kính xe anh

Bóng tối vội lên nhanh
Khi vòng tay hối hả
Làm mặt trời vấp ngã
Sóng soài dưới biển xanh

Hẹn nhau ở phương tây
Sao em quên bóng nắng
Tháng 10, ngày rất ngắn
Thấp thoáng vạt sương bay..

CAO MỸ NHÂN

KHI EM

Khi em bước hụt tình yêu
Là châu thân đã ít nhiều tổn thương
Khi em tới cuối dặm trường
Là tương lai đã hoang đường từ lâu

Khi em thả một hàng châu
Dòng sông dĩ vãng cuộn sâu ra khơi
Con tàu định mệnh chơi vơi
Xin đừng nói chuyện đất trời với anh

Mây trên núi biếc màu xanh
Rong rêu trước mặt biển thành thảm hoa
Từng đàn bướm trắng bay ra
Bạt ngàn nụ nắng chan hoà không gian

Đưa em tới cửa thiên đàng
Đẩy em vào cõi vô vàn tình mê
Trả cho em tình lê thê
Bài thơ oan nghiệt bay về huyền hư...

CAO MỸ NHÂN

DÙ CHO

Dù chưa đan năm ngón tay
Sao nghe ấm áp đôi vai im lìm
Dù đang lạnh giá buồng tim
Vẫn như nóng bỏng đi tìm môi hôn

Dù em vò nát tâm hồn
Từ bình minh đến hoàng hôn yêu người
Vẫn không thấy được nụ cười
Của anh, trên đoạn đường đời hắt hiu

Ngày vừa đôi nắng tịch liêu
Có con bướm trắng bay theo tỏ tình
Phải rằng hồ điệp, trang sinh
Hay hồn hoa đã hiện hình nơi thơ

Thưa không, năm đợi tháng chờ
Còn nguyên hò hẹn tóc tơ hoang đường
Đắm chìm trong nỗi bi thương
Dù cho viết cả ngàn chương thơ buồn ...

CAO MỸ NHÂN

Hoan Hô Dàn Nhạc Ukraina

Hoan hô "Dàn Nhạc Ukraina",
Đã tấu hòa bài hát quốc ca
Của xứ tôi, miền Nam Nước Việt
Chúng tôi, vui quá, vui chan hòa.
Quốc ca chào quốc kỳ Miền Nam,
Ba sọc đỏ trên nền sắc vàng
Đỏ, máu dân Nam Trung với Bắc
Nền vàng, màu của da, Trời ban.
Chúng tôi, "Nước Mẹ" nay không còn,
Nhưng Quốc Kỳ, Linh Hồn Nước Non
Còn hiện diện trên khắp Thế Giới
Nhắc Con Dân Việt giữ lòng son.
Ukrainian mến thương ơi,
Nước bạn, như nước tôi trước thôi
Nhưng các bạn nhiều may mắn lắm (1)
Gắng lên, Phần Thắng cận kề rồi!

Kha Oanh (Oanh Nguyễn - South Carolina)

(1) Được nhiều nước hỗ trợ.

MỜI NGHE "QUỐC THIỆU VIỆT NAM CỘNG HÒA":
<https://www.youtube.com/watch?v=iDe9Nfx7924>

Melbourne Chạm Thu

(Mùa Thu Phố Bright)

Melbourne trời chửa vào Đông
Hiên ngoài lạnh lạnh cơn giông len về
Melbourne cái rét gần kề
Thu vừa chạm ngõ lòng tê tái lòng
Mỗi mơn vờ vợi bên song
Hắt hiu bóng lẻ đơn phòng lá lay
Mơ mùa tay lại trong tay
Hương xưa mộng ước đêm say tình hồng
Melbourne trời chửa vào đông
Giấc trần trở giấc ...
hừng đông nhớ người!

Kim Oanh Úc Châu

7/4/2017

Ru Anh

Anh đến mang vui cho đời
Như buổi sáng Mây trời xanh chấp cánh
Ban mai giọt sương lấp lánh
Xua màn đen giá lạnh tuyết đông giăng

Tình thơ nhip thở tim căng
Hoa đời thơm ngát áng vãn trời hồng
Cảm ơn Mây quang gió lộng
Chấp cánh bay vào giấc mộng ngủ say!

Anh đi nắng màu hoang tái
Khép bờ mi nước mắt chảy giọt sầu
Tay buông xuôi nghẹn lòng đau
Lời chưa cạn tim hồng trào môi thắm

Ngủ đi anh tình nồng ấm!
Gói mộng đời say đắm cõi Mây du
Êm êm vàng ánh sắc thu
Thiên Thai giấc, tình trần ru anh ngủ.

Kim Oanh

Melbourne, một Mùa Thu 2010

Cúc Vàng Mấy Đóa Thơm Hương

Cúc vàng mấy đóa thơm hương
Tắm trong sương lạnh tay nương bên cạnh
Khép hờ chiếc lá còn xanh
Nằm nghe dạ khúc ánh trăng Thu này

Múa theo điệu gió heo may
Đêm trăng bằng bạc chở đầy tương tư
Thả hồn lơ lửng phiêu du
Ôm vãn thơ mộng vờ như quên người

Kìa trông những đóa hoa tươi
Như đang muốn nói hay cười cùng tôi?

Y THY VÕ PHÚ

Đường Mây Với Mùa Lá Vàng

Bước lên từng bậc hành lang
Đi qua đỉnh núi lá vàng theo chân
Đường mây lơ lửng thật gần
Bồng bênh trôi nhẹ dần dần mỏng tang

Vào Thu đi ngắm lá vàng
Cung đường uốn khúc rẽ sang lên đồi
Suối mơ những chiếc lá trôi
Ngắm Thu ở giữa khoảng trời mênh mông

Gió bay sợi tóc phiêu bồng
Dáng em từ độ rượu nồng thấm môi

Say tình tình thức xa xôi
Cho lòng ta mãi chơi vơi nơi này

Mỗi năm ta trở lại đây
Ngắm mùa Thu chín cỏ cây đổi màu
Ta yêu như mỗi tình đầu
Nhớ thương thương nhớ thắm màu thời gian!

Y THY VÕ PHÚ - 102223

Đường Mây = Skyline Drive
trong công viên Quốc Gia Shenandoah

Khi Lá Nhớ Nắng

Mấy ngày nắng bỏ đi xa
lá phong ủ rũ trông già xót đau
dường như lá thắm nổi sầu
khi xa nắng ấm đỏ màu hoang vu

Sáng nay trời phủ sương mù
tám giờ còn vẫn âm u tối trời
lá buồn lặng lẽ rơi rơi
giữa mênh mông nhớ xa vơi vơi xa

Đôi môi treo những nhạt nhòa
hồn trôi mấy nẻo vỡ òa lạnh căm
hoàng hôn khép lại tối tăm
nghe từng hơi thở đêm nằm quạnh hiu.

Y THY VÕ PHÚ

Thu Phai, Hay Lá Thay Lòng?

Lâu lắm chưa làm xong đoạn cuối
Thơ say theo phiến thời gian trôi
Dang tay ôm xiết vòng hư ảo
Bằng trắc? Lòng quên hết cả rồi.
Tâm tư đem gói vào trang giấy
Bút mực ngông nghênh vẽ cuộc đời
Thu phai hay lá thay màu lục?
Cuối đường trần, trụi dấu chân phôi.
Lâu lắm chưa vào thăm mé biển
Đài hoa dại nhỏ còn bên trời?
Mân mê muốn hái đem về ép
Mưa gió bảo đừng, để chúng tươi.
Xuân tàn hiu hắt thêm bờ cát
Hạ chết mây tan tác nụ cười
Thu phai hay lá thay màu lục?
Đông ngủ, cảnh khô bỏ cuộc chơi.
Lâu lắm chưa nghe tròn khúc hát
Tình nhạt nhòa hương tóc Ngọc Lan
Ngỡ khi dòng nhạc miên man đến
Mình chẳng còn nhau, uổng tiếng đàn.
Hoang vắng, con đò con lạc bến
Nước chảy quanh co, nước bập bênh
Thu phai hay lá thay màu lục?
Đò đi, bến đợi, bến buồn tên.
Cỏ non khép nép bên ghềnh đá
Ngày hửng bình minh, đêm hửng sương
Tường ẩm êm thân loài thảo mộc
Ngẩn ngơ, ghềnh đá chợt xa nguồn.

Nhất-Phương

Trái tim biết nhớ nhung rồi

Hoa Cúc vàng áo mới
Chiều đông đưa vẫy chào,
Hương đêm vừa chợt tới,
Rộn ràng, ta tìm nhau.
Long lanh trời đầy sao,
Ly cà phê hôm nào,
Lần đầu ta ném thư,
Ngọt như tình chưa trao.
Trái tim còn e ấp,
Khép nép màu thủy chung,
Giọt tơ mềm quyến rũ,
Bờ vai thêm ngại ngùng.
Biết vấn vương rồi đó,
Lá đổ, mấy lần Thu?

Rừng Cúc vàng mấy nụ?
Tình như sương...mặt mù.
Tóc bay vào quên lãng
Lối cũ, dấu chân quen,
Quên? Ừ, quên đi nhé,
Hoa Cúc, nụ hoa vàng.

Áo may gần quá nửa,
Vấn rứt rờ, đài trang,
Ước mơ chưa lần gỡ,
Đã như mây trên ngàn.
Biển hoàng hôn gió lộng,
Sóng cuộn mấy tầng cao,
Rừng Cúc Vàng mấy nụ,
Bấy nhiêu mình nhớ nhau.

Nhất-Phương

THẦY ĐI MỘT BƯỚC NGHÌN THU TIẾC

Tưởng niệm húy kỵ lần thứ tám
HT Thích Hạnh Tuấn, trụ trì chùa Trúc Lâm,
Chicago. Viên tịch 30-10-2015

Thầy đi một bước nghìn thu tiếc
Lệ lòng pha với lệ trần ai
Bàng hoàng như bão qua vườn biếc
Gục cả mùa xuân một sáng mai
Tịnh xá giậu chùng nhánh khẳng khiu
Vườn xưa nay vắng kẻ nâng niu
Thầy còn đâu nữa mà trông ngóng
Nghẹn ở trong con suốt mỗi chiều
Thầy giảng sâu hai chữ vô thường
Giờ thì chạm đến mối tương duyên
Người xa mê lộ về bến giác
Để kẻ trần lao mãi tiếc thương

Thầy bỏ Trúc Lâm rất vội vàng
Như chùng bóng thỏ lướt qua song
Bao nhiêu tâm nguyện chưa hoàn tất
Một bước đi đá sỏi bàng hoàng

Tiền đường giấy phép chưa về kịp (*)
Tịnh xá cây trồng rễ chừa sâu
Dăm bài Sám Nguyện còn âm vọng
Một áng Thiền Thi mới nửa khâu

Nhìn lên di ảnh Thầy, con khóc
Lòng trần chưa chấp nhận ly tan
Vết thương sâu quá sao lành được
Chẳng phải riêng con cả đạo tràng

Thầy hơi mùa đông chưa có về
Nhưng trời tuyết đổ trắng lê thê
Màu khăn tang phủ khu vườn Trúc
Se sắt từng cơn thật nảo nề

Con thấp nén hương tưởng niệm Thầy
Rằng không muốn khóc lệ cứ rơi
Thiên thu hoài nỗi niềm thương cảm
Ba lạy này vĩnh tiễn ân sư.

Thủy Lâm Synh

Buổi Chiều Lữ Thứ

Chiều trời bâng-lãng bóng hoàng-hôn,
Tiếng ốc xa đưa lẫn trống đồn.
Gác mái, ngư ông về viễn phố,
Gõ sừng, mục tử lại cô thôn.
Ngàn mai gió cuốn chim bay mỏi,
Dặm liễu sương sa khách bước dồn.
Kẻ chốn trang-đài, ngưòi lữ-thứ,
Lấy ai mà kể nỗi hàn ôn?

Bà Huyện Thanh Quan

An Afternoon at A Travelling Inn

by **Bà Huyện Thanh Quan** (Wife of Head of Thanh Quan District)

Translated into English by **Hương Cau CaoTân**

The evening sky fades in with the dusk that is approaching
The distant horn's echoes mixed with the guard station's drum rolling.
Putting away the oar's blade, the fisherman goes back to distant home,
Knocking at the ox's horns, the herdsman comes to the village alone.
In sweeping winds, lone birds pass thousands of ochra plants tiringly,
Under falling dew, a traveller strides through miles of willow trees quickly.
One is in the boudoir comfortably, the other, at a travelling inn, lonely,
With whom can one share the conversations after long separation joyfully?

DẦU CHÂN THU

Sáng hôm nay, nghe gió về lành lạnh
Thu đã chuyển mùa, anh có biết không?
Mây lang thang hồn trữu nặng nhớ mong
Nắng dịu dịu, lòng em buồn man mác!

Em bỗng nhớ mùa thu xưa Đà Lạt
Mây Lâm Viên mờ ảo phủ thông rừng
Mi-Mô-Da từng hạt lệ rưng rưng
Bên hồ biếc xôn xao con sóng gợn...

Em chưa có mùa Thu sông núi Ngự
Huế mơ màng ôm cung điện nghìn xưa
Huế của ai... sao nhiều nắng lấm mưa
Em ao ước được một lần hạnh ngộ

Em nghe nói: Trời mùa Thu Hà Nội
Heo may về, từng đợt gió buồn hiu
Lá vàng rơi... trên đường phố cô liêu
Hồ Lăng Bạc, vết tích xưa huyền sử...

Thế là đã hơn mười Thu cô lữ
Lá quê người sắc vàng đỏ mênh mang
Nhưng trong em, bao kỷ niệm úa vàng
Niềm cố quốc, quê hương xa vời vợi!

Anh biết đó! Em vẫn hằng mong đợi
Một mùa Thu... ta nhặt lá vàng rơi...

NGỌC AN

AUTUMN VESTIGES

This morning, I feel the cold of the breeze:
Autumn has returned! -- of which are you aware?
In the mellowing sun, my soul senses sadness,
My heart grieves, seeing the clouds err
everywhere.

I suddenly remember an old fall in DaLat:
The misty pall over the Lam-Vien pines -- what
décor!
The mimosa buds resembling drops of tears;
The ripples stirring the green lake shore...

I have not enjoyed an autumn in Hue:
The dreamy city cradling the primal palaces so
rife.
Whose city... why too many sunny days and
rains?
How I wish I could visit it once in my life!

I also was told of the fall in Ha-Noi
When the cold wind brings back regret for history,
The dead leaves landing on the desolate streets,
And the Lang-Bac Lake keeping its mystery.

Well, I have so far traveled nine autumns alone;
The foliage abroad here turned red and gold,
But within me so many souvenirs grew withered:
What nostalgia for our far-away country of old!

As you know, I have waited, so many eves,
For a fall, together we pick up yellow leaves...

Translation by **THANH-THANH**

ĐÁI CÁT TÌM VÀNG

Đời, nếu làm bằng những xấu-xa,
Thì Đời càng tốt đẹp cho ta,
Như đêm đen-tối làm tăng sáng
Cho ánh sao cao sáng chói lòa.

Là miếng cao-lương buổi khó-ghèo,
Dù sao -- Đời vẫn đáng ta yêu;
Dù trong chốc-lát, trong giây-phút:
Càng hiếm bao nhiêu, quý bấy nhiêu.

Ta, kẻ yêu Đời, rất thủy-chung,
Biết cười hoan-hỷ trút lao-lung,
Biết vồn-vập đón từng ly-tỷ
Những đặc-ân ghi tận đáy Lòng.

Ít-ỏi, còn hơn không mảy-may!
Dễ-dàng hương-vị dễ nồng-say;
Thô-sơ huyễn-mộng mà ô-m-áp;
Chỉ thoáng ân-tình đã ngát-ngây.

Một tiếng lành êm dịu nhẹ lời;
Một cười tươi-tắn tự-nhiên môi;
Một vin siết chặt vai choàng cánh;
Một ngó ngay-hiền trong-suốt người;

Một bạn chưa quen đã mến-thân;
Một tình thoát vượt vạn quan-san;
Một giọng chữ đẹp trong thư đẹp;
Một phớt hương lòng của mỹ-nhân;

Và lượng lòng ai sánh hải-hà,
Không làm gì hại đến đời ta;
-- Thi-ân không đợi gì ân báo --
Là nghĩa -- muôn đời -- nghĩa Vị-Tha.

Lả kẻ yêu Đời, dưới nắng-sương,
Thiết-tha ta đái cát tìm vàng;
Tinh-vi đi lọc từng hơi bụi,
Đúc lại thành Thơ, gửi Bốn Phương.

THANH-THANH

Lan Man Chiều Thu

Đồng xanh bát ngát
nằm dài ngắm áng mây qua
xa xa dăm cánh chim trời
bay về cuối trời xa...
Nơi đâu là tổ ấm
giữa đất trời bao la?
Nơi đâu là quê hương,
quê hương của lòng ta?

Không bon chen trần thế,
không lòng người đa đoan
cho hồn thơ chấp cánh
giữa biển trời thênh thang...

Rừng thu xanh vàng đỏ
lộng lẫy sắc màu tươi
xạc xào muôn chiếc lá
đang buồn, vui chuyện trò
xa đưa lời riu rít
chim chuyền cành líu lo

Trăng tròn rồi trăng khuyết
tiệc vui nào không tàn
ngày qua ngày héo úa
cây cỏ xác xơ vàng
run rẩy bao cành lá
cơn gió nào vừa sang

Đêm mờ trăng sương lạnh
cô ngạo giữa không gian
dịu dàng soi trần thế
trải tờ ngà mệnh mang
riêng lòng trắng lạnh lắm
ai có hiểu cho nàng?

vương thanh

HOÀI NIỆM THU XƯA

*Khóm cúc vào thu chớm nẩy chồi
Vườn khuya lác đác lá vàng rơi
Trăng đêm lạnh lẽo treo đầu núi
Sương sớm đều hiu trải cuối đồi
Khúc nhạc chiều êm buông tịch mịch
Khói nhà tranh nhạt cuộn chơi vơi
Trên đường duyên dáng nàng thôn nữ
Một thuở bình an quá tuyệt vời.*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

THU NÀY ... MƯƠN DẤU CHÂN NAI Hạ

*Thu này bạch cúc muơn đâm chồi.
Muốn ngắm lá vàng lác đác rơi
Thạch thảo từng chùm treo vách núi
Hoàng hoa mấy gốc tựa lưng đồi
Heo may hiu hắt không về tới
Chén rượu tử hờn chữa muồn vơi
Mượn dấu chân nai tìm ngõ gác
Người ơi sao nỡ trách xa vời!*

Phan Khâm

TRỜI MƯA BONG BÓNG

*Trời mưa bong bóng lâu rồi,
Ngồi bên song cửa, mơ người xa xăm.
Nhện buồn giăng sợi tơ tằm,
Đan bao nhiêu mối tơ thắm đợi mong.
Trời mưa bong bóng phập phồng,
Khơi thương gợi nhớ cho lòng sầu đau.
Ví dầu nước chảy qua cầu,
Trăm năm sao để nhạt câu ước thề?
Mùi hương hoa cúc để mê,
Thoảng bay trong gió đường về còn xa.
Ai chờ mùa thu đi qua?
Để mưa bong bóng nhạt nhòa lối xưa.*

Nguyễn Mây Thu France

TRÊN ĐƯỜNG, BUỔI SÁNG

Xin gửi lời chào những chiếc lá vàng,
Rơi thật nhẹ nhàng trên đường, buổi sáng.
Mùa thu mưa bụi bay,
Tôi đi qua những hàng cây,
Trong thành phố này tôi sống nương nhờ.
Xa xa, nghe tiếng chuông nhà thờ đổ.
Người đi bên tôi bước đều theo nhịp thờ.
Tay đan trong tay, chùng vừa đủ ấm.
Gió thổi vào chân tóc, như có lời thì thầm,
Người nói với tôi về những mùa xuân,
Mang theo kỷ niệm vô vàn hạnh phúc.

Tôi chợt nghe lòng xao xuyến băng khuâng,
Lỡ mai xa nhau chắc là tôi khóc!
Người lại nhìn tôi sâu trong ánh mắt,
Như muốn hỏi bao giờ tôi trở lại,
Thăm quê xưa, tìm lại những người thân.
Tôi rưng rưng ngấn lệ thắt se lòng.
Nhớ những con đường, hàng cây, dòng sông.
Nhớ một điều gì, nhớ trăm nghìn thứ,
Đã mấy mươi năm làm người viễn xứ...
Xin gửi lời chào những chiếc lá vàng,
Rơi thật nhẹ nhàng trên đường, buổi sáng.
Sẽ chia cùng tôi buồn vui nơi đây,
Lá có hỏi bao giờ tôi trở lại?
Mùa thu mưa rơi mênh mông trời mây.
Tôi vẫn đếm thời gian trên ngón tay.

Nguyễn Mây Thu France

HẸN NHAU MÙA THU

Nghe đâu đây lá vàng rơi,
Phải chăng là tiếng ngậm ngùi của thu?
Sớm mai rụng chút sa mù,
Phố sương mờ lối, mặt hồ khói bay.
Chiều sang gió đẩy đưa mây
Tưởng như lạc bước, mắt cay lệ nhòa.
Hẹn hò đã mấy thu qua
Người sao để lỡ, hay ta quên lời?
Ngày trôi như nước dần trôi
Đường xa vời vợi, chơi vơi thác ghềnh.
Thương người đi giữa chiến chinh
Thương ta chờ đợi, chênh vênh tháng ngày
Hỏi thời gian, đá vàng phai
Hỏi con tim, có quắt quay nỗi buồn
Hỏi trăng thu, có cô đơn
Vết chân nai, có còn vương núi rừng
Thêm mùa thu, thêm nhớ nhung,
Thêm lần hò hẹn, chập chùng thương đau.
Thu xưa của cuộc tình sâu,
Buồn vui xin đợi thu sau, vẫn chờ.

Tuệ Trung

Yêu Thu

Chậm bước vui đùa với cỏ may
Nhìn say bướm trắng lượn chung bày
Đài hoa máy lợt rơi vai áo
Giọt nắng bao phen quện gót giày
Cảnh nét pha màu hồn tấm đại
Mây trời đổi sắc dạ thềm ngây
Mùa thu dịu vợ sao yêu quá
Ý mộng thơ hòa thả gió bay

Minh Thúy Thành Nội

Ảo Mộng

Suối nước ru hồn tìm lối mộng
Đường chiều lá rụng bóng thu sang
Mây trời đổi sắc màu tím tím
Hồn mắt lịm say giọt nắng vàng

Tóc rối buông lơ lửng đùa gió lộng
Vươn tay níu hái ngọn tình yêu
Cõi lòng giăng mắc bờ hiu quạnh
Hạnh phúc mờ xa chạy trốn chiều

Cứ ngỡ hồn thu lừa ảo ảnh
Nên em tìm kiếm mãi thiên đường
Xin đừng đánh thức hồn phiêu lãng
Bởi cõi hồng trần tựa giọt sương

Anh hỡi gần nhau xin cúi xuống
Hãy xem lần cuối tiễn đưa thắm
Linh hồn gió cuốn nơi hoang lạnh
Giấc mộng điều linh đến thật gần

Minh Thúy Thành Nội

Mùa Thu Đi Một Nửa

Gió thổi muôn chiều lá rụng rơi
Buồn lên khước mắt chẳng ai rời
Lan vừa hé nụ chào duyên dáng
Bướm cũng bay vờn ghé lá rơi
Lặng lẽ bên đời hòa nhạc vọng
Mơ màng cảnh biển dậy tình khơi
Hồn thu vẫn gọi, người xa khuất
Bỏ lại nơi đây mộng nửa vời

Minh Thúy Thành Nội

TỰ TÌNH TRONG MƯA

Lặng ngắm mưa chiều nhớ bóng ai
Làm sao quên được tháng năm dài!
Người đi... đi mãi phương trời lạ
Ta giữ... giữ hoài giấc mộng phai
Giọt tiếc đan tay... tay lạnh giá
Giọt sầu gợi khúc... khúc bi ai
Mây ngàn thơ thẩn về đâu đó?
Có hiểu lòng đây nhuộm đắng cay!

Thy Lệ Trang

bài họa

Nhớ về chốn cũ bóng hình ai
Cách biệt đường xa với tháng dài
Duyên thắm vì đâu mau lạnh nhạt
Tình nồng sao vội sớm tàn phai
Lời yêu thưở ấy thành câu oán
Cung ái bây giờ hóa điệu ai
Kỷ niệm ùa về như thác đổ
Mưa nhòa hay ngấn lệ mờ cay.

Lê Hữu Nghĩa

“TỰ TÌNH TRONG MƯA”, Nhạc: Lê Hữu Nghĩa, lời: ý thơ Thy Lệ Trang; tiếng hát:
Ngọc Quy - <https://youtu.be/7nL2kLXxPJw?feature=shared>

HAI HỒN THƠ MỘT DÒNG TRONG

Sáng nay thức giấc nắng vừa lên
Vài chiếc lá rơi ở trước thềm
Bên tách cà phê tìm hơi ấm
Nhớ người tri kỷ nhớ nhiều thêm

Nghe lòng như đã có mùa hoa
Có cả hương thơ buổi xế tà
Bốn hướng đường đời còn một hướng
Tình thơ trọn vẹn nhớ người thơ

Trời đã sang Thu lá đã vàng
Lối mòn xác lá rải mênh mang
Tôi nghe trong gió lời tâm sự
Từ chốn xa nào ai thở than

Thu đã sang nhưng Thu chưa đầy
Lá vàng chưa rụng xuống đường đi
Lòng mơ theo nắng nương bờ gió
Thấy bóng phù vân quanh quần đây

Tuổi cũng theo mùa tóc điểm sương
Lòng thầm mơ tưởng một tình thương
Người xa người nhớ trong niềm nhớ
Thơ viết cho đầy trang mền thương

Cho dù Xuân Hạ hay Thu Đông
Tình vẫn tình thơ sưởi ấm lòng
Còn bước chân chiều mong ước đã
Hai hồn thơ đẹp một dòng trong

Song Hoa 10/13/2923
{**Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa & Hoa Văn**}

VIẾT CÂU TỪ TẠ

Sáng nay ngồi viết câu thơ mới
Riêng tặng một người em mến yêu
Mai một đôi mình xa diệu vợi
Lòng này nhung nhớ biết bao nhiêu

Mùa cũng qua mau Xuân đến Hạ
Thu về dang dở phận chia xa
Làm sao nín được thời gian lại
Duyên bút tình thơ chẳng nhạt nhòa

Người đến rồi đi như gió qua
Sang mùa tí tách giọt mưa sa
Nhìn quanh thấy lá vàng như đã
Mang dấu chia lìa thêm xót xa

Cuộc đời muôn thuở vẫn vô thường
Lá rụng hoa tàn mưa nắng suông
Thân thế có chẳng là mộng tưởng
Tình đề trang giấy áng văn chương

Thôi cũng đành thôi nắng với mưa
Làm thơ treo giấy gió đu đưa
Mai ta chép lại trang tình sử
Là những bài thơ lắm mộng mơ

Ta mãi còn nhau trong cõi thơ
Viết thôi kéo nắng sắp qua mùa
Câu thơ mỗi chữ hồng chân ý
Bát ngát trời hoa mây gió đưa

Ta còn vài tháng bước chung đôi
Cổ nín tình thơ giữa cõi đời
Mai một tình mình hai lối rẽ
Thu buồn Đông lạnh một người thôi

Một chút phận duyên một cuộc đời
Tháng ngày mưa nắng cứ thềm trôi
Đông Tây hai hướng sầu chia cách
Giữ trọn tình nhau cũng tuyệt vời

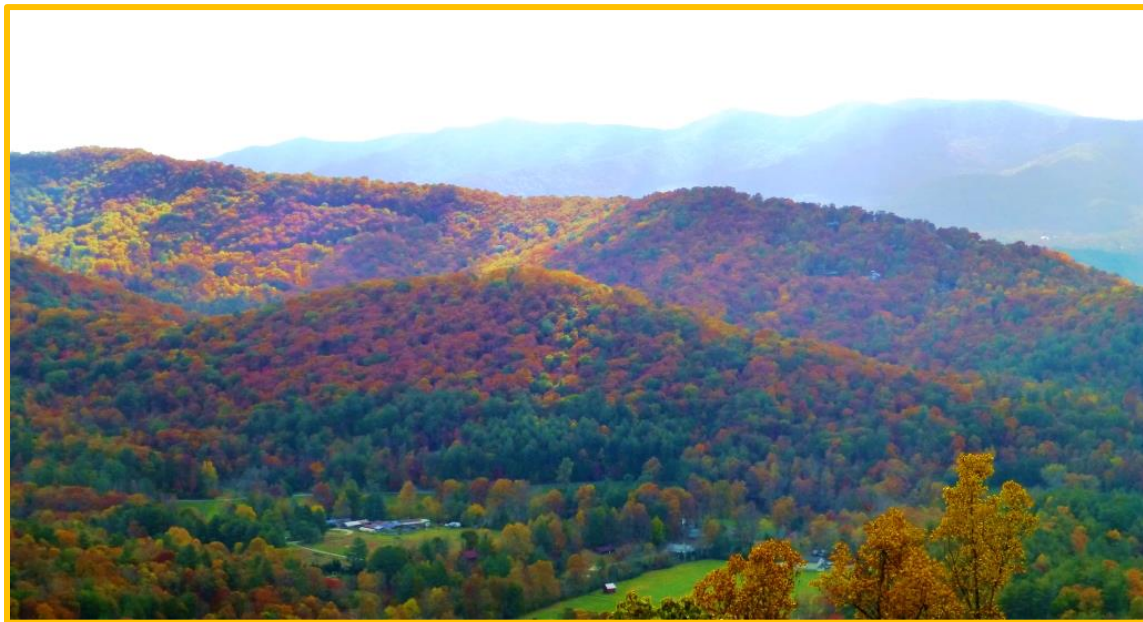
Sáng nay mình viết câu từ tạ
Chia sẻ niềm riêng cả nỗi lòng
Một áng thơ buồn cho tất cả
Tình thơ muôn thuở vẫn mênh mông

Song Hoa 07/19/2023

{**Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa & Hoa Văn**}

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cổ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mùa Thu Blue Ridge Mountains gần Asheville, North Carolina USA – October 27, 2023 - Ảnh: PAD

Mời quý vị thưởng thức: “MÙA THU CÁNH NÂU”

Nhạc: Nguyễn Ánh 9; Lời: Hoàng Nhu

Tiếng hát: Tâm Hảo

<https://www.youtube.com/watch?v=xbb3EPU-654>

“... Em lang thang, một mình thương yêu trống vắng.

Mùa thu cánh nâu, vàng con lá sầu.

Thu mênh mang, một mình cô đơn trái chín.

Chiều lên gió cao, hú gọi tên nhau...”